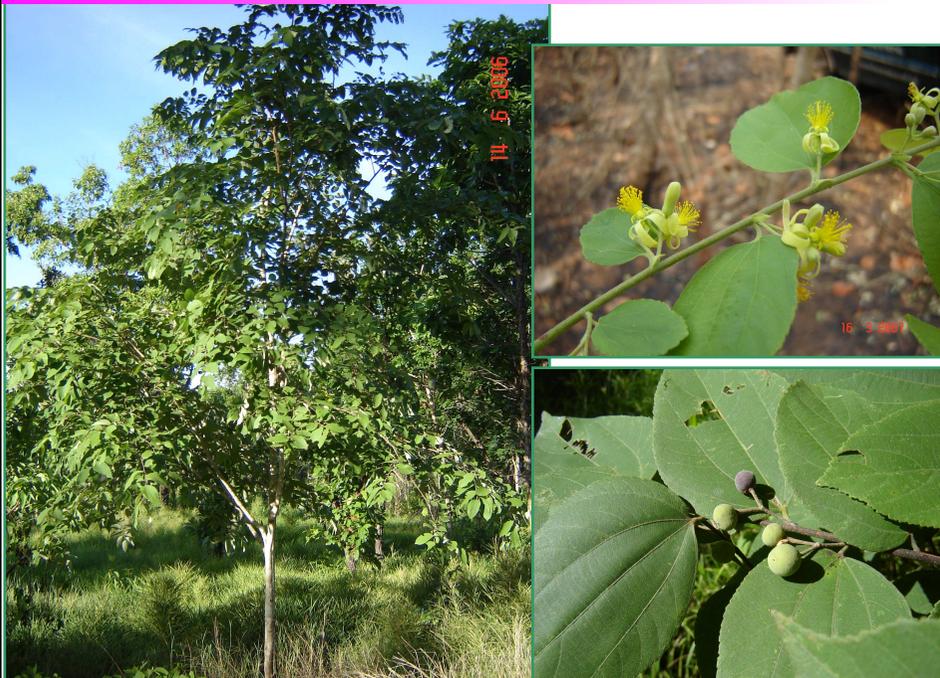

ปอแก่นเทา

1 พืชกินได้ในป่าสะแกราช

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Grewia eriocarpa* Juss.

ชื่อพื้นเมือง ชี้เต้า (นครราชสีมา); คันทา (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ);
ปอแก่นเทา (เชียงราย, นครพนม); ปอลาย (พิษณุโลก);
ปอหมื่น, ยาบข้าวจี (ภาคเหนือ); ยาบน้อย, ยาบมีน (เชียงใหม่);
ลาย (ราชบุรี)

ชื่อวงศ์ TILIACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น ปอแก่นเทาเป็นไม้ต้นขนาดเล็ก ผลัดใบ สูงถึง 12 เมตร เปลือกต้นสีเทาบางเรียบ ต้นโตมีรอยแตกเล็กน้อย กิ่งก้านเรียวเล็กกลွ่ง

ใบ ใบเดี่ยว เรียงสลับ รูปไข่ ขอบใบจักฟันเลื่อยซี่เล็กๆ ใบแก่ด้านหลังใบสีเขียว ท้องใบสีขาวออกเทา

ดอก ดอกออกเป็นช่อ สีเหลืองออกเขียว ออกเป็นช่อตั้งตรง ตามซอกใบ ออกดอกเดือนมีนาคม – เมษายน

ผล ผลกลมหรือรูปไข่ มีติ่งเล็กที่ปลายผล ผลอ่อนสีเขียว เมื่อสุกสีดำ ออกผลเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินร่วนซุยไม่อุ้มน้ำ

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ผลสุก เนื้อหุ้มเมล็ดรับประทานได้

รส หวานอมเปรี้ยว

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด

พืชกินได้ในป่าสะแกราช 2